

EXALIBOR

De wijsheid van Koning Arthur

Elenoor Ittersum

copyright © februari 2025
Aura, Utrecht: www.AngstUitRaAan.nl

Dit is een uitgave van Aura. Alle rechten zijn voorbehouden. Zonder onze schriftelijke toestemming mag niets uit deze uitgave worden opgeslagen, verveelvoudigd of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze.

Omslag: Vechtkunstkollektief
Afbeeldingen: drs. A.J.M. Aumenoit
Redactie: René Argonijt

ISBN: 978-94-6331-061-1
NUR: 728

EXALIBOR

De wijsheid van Koning Arthur

Elenoor Ittersum

AURA

voor
Wouter
Arthur
Vlek

de moedigste mens die ik ken
en de beste vriend

0. Inleiding
1. Schoterzijk
2. Kelten en Germane
3. Arthurs dochter
4. Een klein geschenk
5. Een laatste daad
6. Dames en heren
7. Een andere wereld
8. Sagramår
9. Avalon
10. Voetbalsteden
11. Knooppunten
12. Op weg naar Jutland
13. Koningin Laika
14. Blauw als kyaniet
15. Oude thema's
16. Guinevere
17. Twee vrouwen
18. Morele helderheid
19. Opperoffering
20. Arthurs zielsmissie
21. Overlevering
22. Geslachtsverandering
23. Magie
24. De dood van Merlijn
25. Dwarsverbanden

26. Met onze ogen gesloten
27. De verovering
28. Gezworenen
29. Het lichtgevende zwaard
30. Tynged
31. Werkelijkheden
32. Oude ziel
33. Camulodunum
34. Tasten in het duister
35. Rare jongens
36. Door de nacht
37. Gedeelde winst
38. Zo werkt het licht
39. Alymere
40. Iemand zien zoals hij is
41. Zwarte magie is voor prutsers
42. Impact
43. De doorbraak
44. Het randje
45. Begrip opbrengen
46. De slag om Badon Hill
47. Een netwerk van vrienden
48. Vrienden en vrienden
49. Organisatie
50. Tinteling

51. Genialis
52. Nimue
53. Ik zal verheffen
54. Exalibor
55. Åne
56. In de schaduw
57. Don't ask don't tell
58. Onrecht en vrijheid
59. Persoonlijke banden
60. Steun
61. Isolde
62. Onderwijs
63. De inval van de Saksen
64. De zuiverste energie
65. Gawain
66. Oorlogsbuit
67. De kracht van mededogen
68. Open overleg
69. Ruimte geven
70. De Ronde Tafel
71. Vijfentwintig stoelen
72. The Siege Perilous
73. Lancelot
74. Wat doe je ermee?
75. Alles is groei

76. Marco Borsato
77. Integriteit
78. Randzaken
79. De terugkeer
80. Tarith
81. Sterkhouders
82. Een team van hervormers
83. Chloodwick
84. De Frankische Arthur
85. Keizer Claudius
86. De Heilige Graal
87. De goddelijke zelf
88. Graalridders
89. Kiezen voor het hoogste
90. Succes en falen
91. Parcival
92. Relaties
93. Promoties
94. Een moment van zwakte
95. Lijmpogingen
96. Breekpunt
97. Wonderen
98. Peter Pan
99. Als een ware koning
100. Na het einde
101. De wijsheid van Koning Arthur

Hallo, ik ben Elenoor Ittersum, de schrijver van dit boek. Ik ben de schrijver van dit boek omdat ik de letters op papier heb gezet, maar ik ben niet de bedenker van de inhoud ervan. Die inhoud is, om te beginnen, niet bedacht, maar 'doorgegeven' vanuit astrale bron. En verder is die informatie niet aan mij doorgegeven, maar aan de kring-van-vijf waar ik deel van uitmaak. Dus als het gaat om de inhoud: die is afkomstig van deze kring.

De kring-van-vijf bestaat naast mijzelf uit Rie, Karen, Freek en Arend-Jan. Dat zijn niet per se hun echte namen. Om de zoveel tijd komen we bijeen om informatie te 'channelen', zoals dat heet.

Ik geloof dat de methode die we daarbij hanteren vrij ongebruikelijk is. Er is namelijk niet één persoon die de informatie doorkrijgt: we krijgen alle vijf informatie door. Bij de één gebeurt dit wel vaker dan bij de ander, maar we hebben het gevoel dat ieder van ons in wezen een bepaalde 'smaak' meegeeft aan het geheel, en dat de boodschappen minder goed zouden doorkomen als niet alle plaatsen in onze kring bezet zouden zijn.

Verder heeft het werken met meerdere personen het voordeel dat verschillende personen in de kring verschillende rollen kunnen vervullen, waardoor het veel eenvoudiger wordt om gesprekken door te krijgen, of gesprekken te voeren die helemaal nieuw zijn.

We zijn ons er terdege van bewust dat wat we doorkrijgen aan informatie voor het grootste deel niet te bewijzen valt. Tot het moment dat dit boek aan onze horizon verscheen, als een mogelijkheid, hebben we dat nooit ervaren als een probleem. De informatie waar we naar vroegen had altijd betrekking op onze persoonlijke levens – met soms een zijsprong in het professionele en het zakelijke – en wij hebben die steeds ervaren als bijzonder nuttig. Het hielp natuurlijk wel dat er af en toe wel degelijk iets werd bevestigd.

Je zult dat in dit boek ook wel merken: af en toe valt een stuk informatie meteen op zijn plek, en is een enkele blik op Wikipedia genoeg om dat bevestigd te krijgen. Maar dat is altijd de uitzondering geweest; en, zoals gezegd, geen probleem. Dat informatie niet bewezen kon worden, was eigenlijk alleen maar goed, want de reden daarvoor was dat deze informatie volkomen nieuw was, en dat was precies wat we zochten.

Nu deze informatie zijn weg vindt naar een groter publiek, wordt dat anders. Nu vragen we niet meer enkel onszelf om te geloven wat we doorkrijgen. Nu ligt die vraag bij anderen. Op het moment dat je dit leest, ligt die vraag bij jou. We laten je daarin het liefst helemaal vrij, maar we adviseren je altijd om niet alles maar aan te nemen wat je leest of voelt of 'doorkrijgt', zoals onze gidsen ons adviseren.

Aan de andere kant denken we ook dat het een goede zaak is om de wereld met een open geest te benaderen. Dus als je nog nooit hebt gehoord van astrale bronnen die informatie geven over zaken die honderden jaren geleden zijn gebeurd, overweeg dan eens of zoiets zou kunnen bestaan. En als je moeite hebt met het idee van vijf mensen op leeftijd die met elkaar dergelijke informatie de wereld inhelpten, hetzelfde.

Waarom zou het eigenlijk niet kunnen, toch?

Net alsof de wereld alleen maar bestaat uit dingen die je kunt zien en aanraken...

De dank van ons vijven gaat uit naar Albert, Aleida, Alex, Anne, Beatrice, Bart, Bart-Jan, Diederik, Eefje, Emma, Eva, Evelien, Evert, Fokke, Gerard, Govert, Henny, Imke, Irene, Jan, Janne, Jantje, Jasmijn, Jennifer, Jens, Jolanda, Karen, Mirreille, Marcel, Mark, Meinou, Noah, Nova, Onno, Pavel, Peter, Pieter, René, Sjoerd, Sally, Teuntje, Thomas, Tom, Vera, Veronicus, Wouter en Yvonne, voor alles wat ze voor dit boek hebben betekend.

Onze kring-van-vijf kwam in contact met het verhaal van Arthur via Schoterzijl. Dat is een energieknooppunt in het uiterste zuiden van de tegenwoordige provincie Friesland, vlakbij het drieprovincie-punt van Friesland, Overijssel en Flevoland. Nu is Schoterzijl niet meer dan een weiland tussen weilanden, maar in de tijd van Koning Arthur stond hier een burcht en een handelsnederzetting, want dit was de plek waar de rivier de Tjonger uitmondde in de Zuyderzee. De invloed van de heren van Schoterzijl reikte tot ver in de omtrek: grofweg het gebied van Joure tot Coevorden en van Makkinga tot 't Harde was op de één of andere manier afhankelijk of ondergeschikt aan Schoterzijl.

In die tijd lag Schoterzijl ook niet aan de rand van Friesland, maar heel centraal, want Friesland strekte zich naar het zuiden uit tot aan de grote rivieren. 'En dat doet het feitelijk nog steeds,' zegt Arend-Jan. 'Nederlanders van boven de rivieren zijn in wezen allemaal Friezen. Sommige van die Friezen zijn alleen een ander dialect Fries gaan spreken.'

Die opmerking is voor zijn persoonlijke rekening.

Tegenwoordig is er van de burcht van Schoterzijl niets meer over, en van de nederzetting aan de riviermonding al helemaal niet. Als je weet dat er bij de τ -splitsing van de Zeedijk, Kooisloot en Langelilleweg een grote, Vroeg-Middeleeuwse burcht heeft gestaan, kun je daar nog wel de tekenen van terugvinden, bijvoorbeeld in de vorm van de rare bocht die de weg er neemt, maar anders kun je er net zo makkelijk aan voorbijgaan zonder iets op te merken. Mensen die bijzonder gevoelig zijn voor hoge energie zouden mogelijk nog wel twee keer stilstaan op die plek, want de energie is er wel buitengewoon. Dit is namelijk een knooppunt van energielijnen die over het aardoppervlak lopen, zogenaamde leylijnen. Arend-Jan heeft daar een hele studie van gemaakt. Dat komt later in dit boek nog terug.

We zijn als groep naar Schoterzijl gegaan, hebben de energie van die plek in ons opgenomen, en hebben later vragen gesteld over wat er allemaal heeft plaatsgevonden op die plek.

Het beeld ontstaat van een burcht op een strategische plaats aan de kust, met een goede haven, waar al snel een handelsnederzetting ontstaat. Dat is in de eerste eeuw voor Christus. Vanaf dat moment is rivaliteit met de stad Groningen een feit. Want Groningen is tot op dat moment de toonaangevende stad in dit deel van Friesland. Schoterzijl is echter al snel zo succesvol dat het zich meer en meer aan de Groningse invloed weet te onttrekken. Groningen heeft daarbij het voordeel dat het al langer bestaat en feitelijk al een groter gebied aan zich heeft onderworpen. Als we het goed hebben, komt dat gebied ongeveer overeen met de huidige provincies Groningen en Drenthe. Schoterzijl heeft echter het voordeel dat het dichterbij het Romeinse Rijk ligt, waardoor allerlei exotische goederen via Schoterzijl Friesland bereiken. Denk dan aan dingen als linnen, papyrus, kaas en bepaalde half-edelstenen. En Friesland bloeit op dat moment, dus de vraag naar nieuwe en luxe producten is er aanzienlijk.

Groningen reageert op het Schoterzijlse succes met geweld. Wat Groningen betreft is het buigen of barsten: Schoterzijl kan zich onderwerpen aan Groningen of het kan ten onder gaan. Andere opties zijn er niet. Dit leidt tot een groot aantal oorlogen tussen de stad en stadsburcht. Gevoed door de inkomsten van de luxe-import houdt Schoterzijl echter stand tegen het Groningse geweld, waarna Groningen zich gedwongen ziet de onafhankelijkheid van Schoterzijl te erkennen.

Dat is de situatie in de tijd van Koning Arthur. Uiteindelijk zullen de Groningers er wel in slagen om Schoterzijl te verslaan, waarna de burcht met de grond gelijk wordt gemaakt, maar dat gebeurt ongeveer tachtig jaar na de dood van Koning Arthur. Deze gebeurtenis is in zekere zin het startpunt van de nog altijd levende rivaliteit tussen Groningen en Friesland.

Het feit dat Schoterzijl een krachtplaats is, gevestigd op een knooppunt van ley-lijnen, is niet niets dat voorbijgaat aan Koning Arthur. Onze astrale gidsen maken ons duidelijk dat Arthur een hooggevoelig iemand is, met bijzondere vermogens. De uitzonderlijke rol die Koning Arthur heeft kunnen spelen in de geschiedenis is voor een groot deel gevolg van zijn bereidheid om af te gaan op de dingen die hij wél waarnam en anderen niet.

WIJSHEID VAN KONING ARTHUR

De uitzonderlijke rol die Koning Arthur heeft kunnen spelen in de geschiedenis is voor een groot deel gevolg van zijn bereidheid om af te gaan op de dingen die hij wél waarnam en anderen niet

We maken nu voor het eerst kennis met het verhaal van Koning Arthur. Daarom staan we er niet bij stil dat Arthur een Kelt is, en de koning van een in hoofdzaak Keltisch rijk, terwijl Friezen natuurlijk Germanen zijn, sterk geworteld in de Germaanse cultuur. En dat lijkt misschien een trivialiteit voor ons nu, maar dat was het toen zeker niet. De Germanen spreken een andere taal dan de Kelten, hangen andere goden aan, en ze zijn al de eerste stappen aan het zetten in de richting van een eigen geschreven cultuur, waarbij ze het runenschrift

aan het ontwikkelen zijn. De Kelten lijken sterker vast te houden aan mondelinge overlevering. Waar ze schrift gebruiken, is dat met het Latijnse alfabet dat ze van de Romeinen hebben meegekregen.

Dus er zijn wel degelijk grote culturele verschillen tussen de Kelten en de Germanen, en dus ook tussen de Kelten en de Friezen.

Pas later staan we er bij stil dat het Koning Arthur tekent dat hij daar geen punt van maakt. In feite worden we daarop gewezen door onze astrale gidsen. Zij stellen: 'Koning Arthur is altijd gericht op de overeenkomsten tussen mensen, op wat hen verbindt. Culturele achtergrond is wat hem betreft van belang in de praktijk van hoe je mensen benadert, maar Arthur laat cultuur nooit een belemmering vormen bij het maken van contact met anderen.'

WIJSHEID VAN KONING ARTHUR

**Culturele achtergrond is wat Arthur betreft
van belang in de praktijk van hoe je mensen benadert,
maar hij ziet er nooit een belemmering in
om contact te maken met anderen.**

In alle eerlijkheid moet ik zeggen dat we ons op dit moment, zo vroeg in ons onderzoek van Koning Arthur, nog niet echt bezighouden met de culturele en politieke fitnesses van de man en zijn rijk. We zijn vooral bezig met uitvinden wat er nu eigenlijk is gebeurd, om te beginnen in Schoterzijk.

Varend over de Zuiderzee krijgt Koning Arthur de burcht van Schoterzijl voor in zicht. Hij wordt meteen getroffen door de bijzondere energie van de plaats. Ons vijven lijkt het heel waarschijnlijk dat Arthur die energie al voelde nog voor hij de burcht zag, maar onze bronnen kunnen of willen dat niet bevestigen. Zo zijn ze soms.

Kasteel Schoterzijl is in die tijd een indrukwekkend bouwwerk. Het is geen Disney-kasteel met torens met puntdaken en wuivende vaandels, maar het is desondanks een imposant bouwwerk, groots opgezet, als een kleine stad. Arthur is er diep door geraakt, en dat is niet vanwege de architectuur, maar vanwege de energie die ervan uitstraalt. Arthur ervaart die als een hele heldere, verfijnde energie; energie die sterk doet denken aan zijn thuisstad, Camelot. Camelot is, net als Schoterzijl, gebouwd op een knooppunt van ley-lijnen. Arthur heeft hierna meerdere keren aan Schoterzijl gerefereerd als 'het Friese Camelot'.

We vragen aan onze astrale bronnen hoe vaak Koning Arthur in Friesland is geweest.

Twee keer, zo blijkt. En beide keren is hij aangekomen, vanuit Engeland, in de haven van Schoterzijl. De eerste keer was hij op diplomatieke missie, op een reis die hem verder zou voeren naar Groningen, Oost-Friesland en Denemarken. Het is echter het tweede bezoek van Arthur dat onze aandacht trekt.

We vragen de bronnen: wat was het doel van Arthurs tweede bezoek aan Friesland?

'Koning Arthur kwam om slag te leveren tegen de Saksen,' wordt ons verteld, gevolgd door deze mededeling: 'Dit zou de laatste slag zijn die hij zou leveren.'

Vond die slag plaats in wat destijds het land van de Saksen was of in Fries gebied?

'Deze slag vond plaats in wat destijds Friesland was.'

Is er wel witte magie ingezet?

'Dat is gegeven. Arthur en Merlijn hebben wel degelijk witte magie gebruikt, zoals bijna altijd. De ervaring en kunde van Merlijn vormen een gouden combinatie met het ruwe spirituele talent van Arthur. Natuurlijk maakt Arthur gebruik van zijn spirituele vermogens, en van alle hulp die hij daarbij kan inzetten, van hemel en aarde. Meteen als de uitnodiging van Alymere Camelot bereikt, zoekt Arthur Merlijn op, om samen te onderzoeken welke gevaren er loeren en welke kansen er liggen.'

WIJSHEID VAN KONING ARTHUR

**Natuurlijk maakt Arthur gebruik
van zijn spirituele vermogens,
en van alle hulp die hij daarbij kan inzetten,
van hemel en aarde.**

En dat doen ze dan door te mediteren, samen, zoals we eerder hebben gezien?

'Dat is gegeven,' antwoorden de gidsen. 'Het belangrijkste verschil met het mediteren in jullie tijd is dat Arthur en Merlijn, zodra ze in trance zijn, elkaar geestelijk meteen opzoeken en op energetisch niveau hun krachten bundelen.'

En zo vonden ze het licht in het hart van Alymere?

'Dat is gegeven. Deze methode is vaak het meest effectief. Vanaf energie-niveau bekeken is het meestal zelfs makkelijker om de wezenskern van dingen te vinden dan de details.'

Terwijl deze informatie over witte magie doorkomt, komt in me op hoe uniek de impact is die Arthur heeft op de wereld om hem heen. Maar ik vraag me daardoor ook af of Arthur dat verschil niet op veel meer plaatsen had kunnen maken. Waarom heeft hij ervoor gekozen om op deze plek te incarneren, bij deze familie? Even later stel ik die vraag aan de gidsen, en dit is hun antwoord:

'Als het gaat om een oude ziel als Arthur, spelen daarbij in de regel drie dingen een rol. Het eerste is hoeveel de ziel op een bepaalde plek kan bijdragen. Het tweede is hoeveel de ziel op een bepaalde plek wordt uitgedaagd, of geprikkeld. En het derde is hoeveel turbulente energie de ziel harmoniseert alleen al door op een bepaalde plaats te incarneren in plaats van een andere ziel.'

Daar moet ik even over nadenken, met name over het laatste punt. Waarom zou je als ziel de plaats van een ander willen innemen? Ik laat dat op dat moment los, maar kom er later toch op terug. Dan legt Freek me uit wat de gidsen bedoelen: 'Als de ziel van Arthur niet geboren was in het lichaam van Arthur, was er op die plek nog steeds een jongetje geboren, alleen dan met een andere ziel. En die ziel was minder krachtig en minder eigenwijs geweest dan de Arthur-ziel, en had zich meer aangepast aan zijn omgeving.

Dan was Arthur Pendragon misschien even slim en sterk geweest als de Arthur die wij kennen, maar vast niet zo nobel, en vast ook niet zo vreedzaam.

En wat voor gevolgen zou dat hebben gehad?'

Freek pauzeert even, en vraagt dan aan de gidsen: 'Leg ik het zo goed uit?'

'Dat is gegeven.'

Freek vervolgt: 'Nu is het leven van Arthur Pendragon een lichtend baken geweest in een tijd van chaos en onzekerheid. Onder leiding van een andere ziel had het leven van Arthur Pendragon echter ook kunnen toevoegen aan het opkomende duister.'

Als we de gidsen vragen willen stellen over het persoonlijke leven van Bedivere, zijn gezinssituatie en dergelijke, zegt Karen: 'Bedivere was homoseksueel. Hij heeft nooit een gezin gesticht.'

We zitten rond de tafel met gesloten ogen, maar desondanks zitten Arend-Jan, Freek, Rie en ik elkaar met grote ogen aan te kijken. Zo voelt het. Het is zo onverwacht, ook al is het een typische Karen-actie.

'Vraag me niet hoe ik het weet,' zegt Karen, 'maar dat weet ik.'
'Dat is gegeven.'

Dat is dan duidelijk.

Niet lang daarna vertrekt Bedivere met zijn persoonlijke entourage naar Egmond, zijn thuisbasis. Dan is het buitenlandse avontuur ten einde en begint op Camelot het ongemakkelijk zoeken naar een nieuw ritme en een nieuwe taakverdeling.

Dat begint met een nieuwe kamerverdeling, maar daar eindigt het niet. Guinevere moet iets te doen hebben, en eigenlijk blijkt hetzelfde te gelden voor Arthur. De Exalibor begeeft zich voorzichtig in het hofleven, maar kan tot zijn opluchting constateren dat het rijksbestuur op rolletjes loopt zonder hem. Aanvankelijk denkt Arthur dat dat is dankzij Tarith, maar na enkele dagen moet hij erkennen dat dat wishful-thinking is.

De rolletjes waar alles op loopt, zijn van Gail.

Het grote verschil in energie tussen Gail en Tarith is te groot om te blijven ontkennen. Gail straalt enerzijds een helder, lichtblauw licht van hoop uit; het soort lichtblauw dat je ook wel ziet op Mariabeelden. Daar doet het me aan denken.

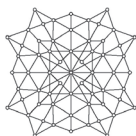
Tarith straalt ook wel iets uit, want ze is best op haar plaats in het centrum van de macht, maar het is een veel aardser licht, met het geel van amber en het groen van mos.

Arthur vindt het ene licht niet beter dan het andere, maar dat is omdat hij houdt van Tarith. Anders had Arthur meteen geweten dat Gail de vrouw is die het rijk bijeenhoudt, met Tarith hooguit in een ondersteunende rol. Maar het pleit al voor Arthur dat hij niet *helemaal* verblind is door de liefde voor zijn dochter. Nu valt bij hem het kwartje op dag vier.

Al snel na zijn terugkeer uit Jutland is Arthur als vanouds de leider en de inspirator, door heel het land. Guinevere wijkt daarbij niet van zijn zijde, tenminste niet de eerste jaren, en ontpopt zich daar tot de drijvende kracht achter Arthurs idealistische agenda.

Arthur heeft empathie voor de armen en zwakken in zijn koninkrijk en doet wat hij kan om hen te beschermen. Dat wil zeggen, Arthur straalt uit dat dit iets was om na te streven. Hij formuleert en populariseert het idee van rechtvaardigheid voor iedereen, maar hij is er de man niet naar om mensen dingen op te leggen, of ze achter de broek te zitten. Arthur is een pure idealist, die honderd procent gelooft in wat hij gelooft. Dus als hij gelooft dat het Licht van de Ene en de Levensstroom alles altijd in goede banen leidt, zal hij niet snel iets doen wat weerstand oproept – tenzij hij niet anders kan.

Ik heb wel eens het gevoel dat mensen met het bijzondere vermogen om bij anderen diep naar binnen te kijken, juist vol begrip zijn voor de donkere kanten van mensen én het leven, omdat ze zo duidelijk de donkere kanten zien van alles. Ik heb het idee dat dat ook voor Arthur geldt.
'Dat is gegeven.'

WIJSHEID VAN KONING ARTHUR

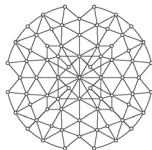
Arthur is vol begrip voor de donkere kanten van mensen én het leven, omdat hij zo duidelijk de donkere kanten ziet van alles.

Het lijkt erop dat Arthurs aanhoudende poging tot verzoening niet de juiste aanpak is, maar het is wel begrijpelijk dat Arthur volhoudt, want hij heeft natuurlijk zijn grootste successen geboekt door in te zetten op vreedzaamheid en het brengen van harmonie tussen gezworen vijanden. Toch moet het schrijnend zijn geweest voor zijn ridders en hovelingen om de oude meester in de diplomatie die Arthur ooit was, nu vooral te zien dweilen met de kraan open.

Ook dat doet de positie van Arthur geen goed.

Dan staat Bedivere op. Bedivere is tegelijk een insider én een outsider op Camelot, als vertrouweling van Arthur, maar gestationeerd aan de andere kant van de Noordzee. Bedivere vraagt Arthur of het niet wijzer zou zijn om de grenzen te zien van zijn politiek van verzoening en harmonisering; of het niet tijd is om op te staan tegen pesterijen aan zijn hof, ook als hem dat bondgenoten kost.

Arthur vraagt vervolgens advies aan de geest van Merlijn, die hem sinds haar dood altijd is blijven bijstaan. Merlijn raadt Arthur aan om altijd in zijn kracht te blijven staan, en altijd te handelen vanuit zijn kracht. 'Evenwicht is een goede zaak, maar zal nooit bereikt worden door jezelf uit evenwicht te brengen,' is wat Arthur doorkrijgt van Merlijn. Merlijn blijkt dus na de dood even wijs te zijn als ze levend was.

WIJSHEID VAN MERLIJN

**Evenwicht is een goede zaak,
maar zal nooit bereikt worden
door jezelf uit evenwicht te brengen.**

Arthur weet op zijn beurt de wijsheid op te brengen om het advies van Bedivere en Merlijn ter harte te nemen. Dat is sowieso een kracht van hem. Hoeveel hij zelf ook ziet en doorziet, hij staat altijd open voor het advies van zijn vertrouwelingen, in plaats van te geloven dat hij altijd alle antwoorden heeft. En hoewel de zorgen van Arthur hiermee niet voorbij zijn, is Camelot nu in ieder geval weer een focus voor hoop, in plaats van een school voor de hoge kunst van aanmodderen.

Lancelot maakt er ondertussen het beste van in Bretagne, met groot succes. Binnen een paar jaar is zo'n beetje heel Bretagne deel van zijn onderkoninkrijk of ermee verbonden. Daardoor is Lancelot al snel in staat om het derde grootste Britse leger op de been te brengen, na Arthur en Lot. Het leger van Bretagne telt binnen een jaar zelfs al meer krijgers dan het Friese leger van Bedivere.

En uiteindelijk gebeurt het onvermijdelijke: Guinevere vertrekt naar Bretagne, daartoe gedreven door de toenemende afstandelijkheid van Arthur. Arthur trekt zich in deze jaren meer terug in zichzelf, wellicht uit schuldgevoel. Of misschien gaat hij gebukt onder de toenemende verdeeldheid in zijn rijk.

De bijzondere vermogens van Arthur doven in deze jaren zo goed als uit, om nooit meer terug te keren. 'Spiritueel gezien gaan de meeste mensen langzaam dood,' zeggen de gidsen ons. 'Iedereen begint als kind met bijzondere vermogens, maar die vervliegen als mensen meer en meer contact maken met de beperkingen van het aardse.'
Arthur heeft het in dat opzicht nog lang volgehouden.

Het zijn donkere tijden voor Camelot, en het licht van Arthur is dovend. Gelukkig is er nog Gail, die iedere